

MAY DIGMAAN SA AMING TIYAN
ni Bb. Jenilyn Manzon

Susuong sa digma
Ang isip at katawan
Bitbit ang Yeso na tanging armas
Maisalba lamang ang bawat bata
Na nakakadaupang palad
lyon ang sinumpaan

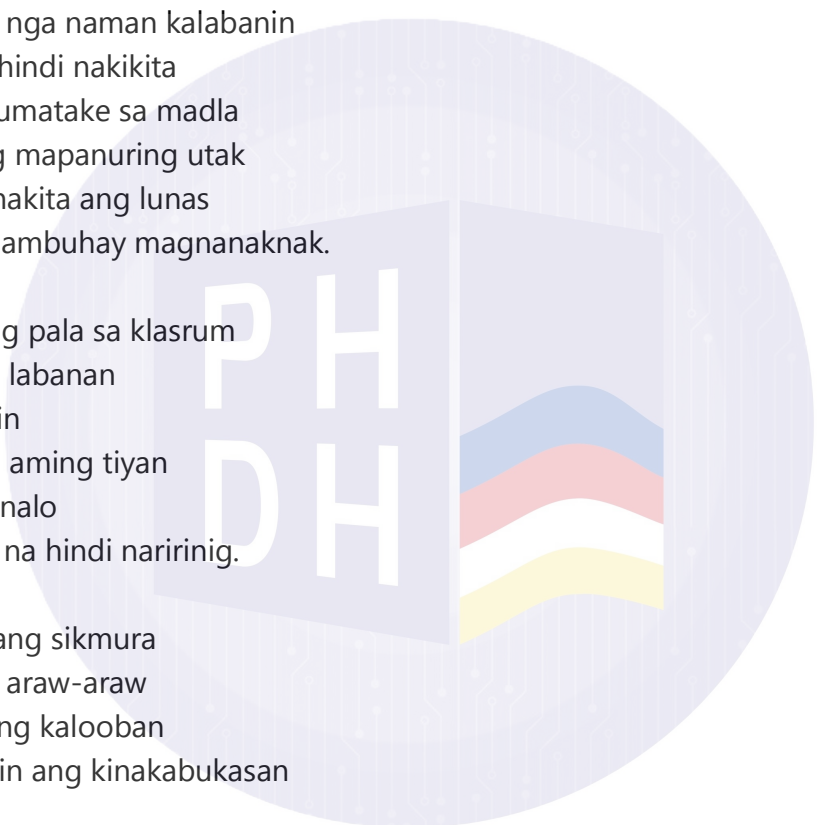
Subalit Mahirap nga naman kalabanin
Ang kaaway na hindi nakikita
Patalikod kung umatake sa madla
Pinapapurol ang mapanuring utak
At kapag hindi nakita ang lunas
Sugat itong habambuhay magnanaknak.

Subalit hindi lang pala sa klasrum
Nagaganap ang labanan
May digmaan din
kahit sa loob ng aming tiyan
Nagtatalo, nananalo
May mga sigaw na hindi naririnig.

Kumakalam na ang sikmura
Sinisikmura ang araw-araw
Nangangasim ang kalooban
Nangangasim din ang kinakabukasan

Gumagapang lahat sa hirap
Kami mang nag-aahon
Sa Kumunoy ng kahirapan
Nasasadlak din sa dusa
Ni hindi napapansin
Ngayong panahon ng pandemya

Nasaan kami sa mga plano nila
Kami'y nililigaw
Kaming tagapaghawan ng landas



Nasaan kami sa mga plano nila
Kaming nagtatanim ng dunong
Kami ring pinepeste ng gutom.

Tinaguriang guro kami ng bayan
Pero bayan din ang nagtuturo pabalik
Na sa lipunang ginagalawan
Wala sa klasrum ang pangunahing layunin
Kundi Nasa labas ng pamantasan
Nasa malawak na lansangan.

